Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36519
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

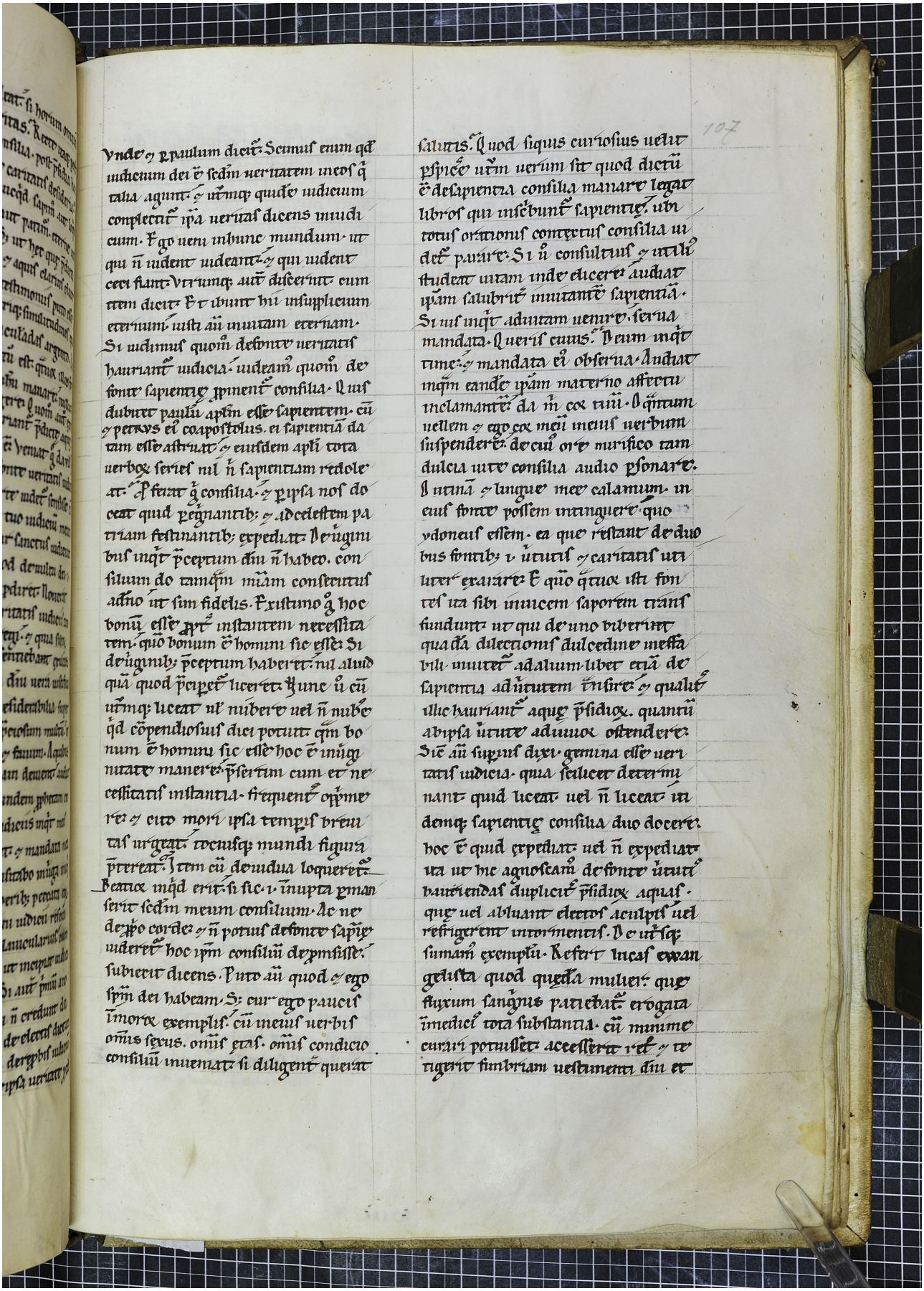

107

Vnde & paulum dicit: Scimus enim qd
iudicium dei ē sdm veritatem in eos q
talia agunt. & utinam quide iudicium
complectat ipa veritas dicens mundi
cum. Ego veni in hunc mundum. ut
qui non uident uideant. & qui uident
ceci fiant. Verumq; aut discerunt eum
tem dicit. Et ibunt hi in supplicium
eternum. isti aut in uitam eternam.
Si uidimus quom desinere veritatis
hauriant iudicia. uideam quom de
fonte sapientie prinent consilia. Quis
dubitet paulu aplm esse sapientem. cu
& petrus ei coapostolus. ei sapientia da
tam esse astruat. & eiusdem apli tota
uerbor series nil n sapientiam redole
at. Et ferat q consilia. & ipsa nos do
ceat quid pegnantib; & adcelestem pa
triam festinantib; expediat. De ugini
bus inqt preceptum dni non habeo. con
silium do tamen miam consecutus
a dno ut sim fidelis. Existimo q hoc
bonu esse pter instantem necessita
tem. quo bonum e bonum sic esse. Si
de uginib; preceptum haberet. nil aliud
qua quod preciperet liceret. Nunc u cu
utrumq; liceat ut nubere uel non nube
qd cōpendiosius dici potuit qm bo
num e bonum sic esse hoc e inuigi
tare manere. psertim cum et ne
cessitatis instantia. frequent oppme
ret. & cito mori ipsa temporis breui
tas urgeat. tocusq; mundi figura
pterit. Item cu de uidua loqueret.
Beatior inqd erit si sic. i. inupta pman
serit sdm meum consilium. Ac ne
de ipo corde. & non potius desinere sapie
uideret hoc ipm consiliu de ipm fisse.
subiecit dicens. Puto aut quod & ego
spm dei habeam. S: cur ego paucis
i mortis exemplis. cu meis uerbis
omis sexus. omis etas. omis conditio
consiliu inuenat si diligent queat
salutis. Quod siquis curiosius uelit
pspice utm uerum sit quod dictu
e de sapientia consilia manare legat
libros qui inscribunt sapientie. ubi
totus orationis contextus consilia ui
det parare. Si u consultus & utilia
studeat uitam unde elicere audiat
ipam salubrit inuitante sapientia.
Si uis inqt aduitam uenire. serua
mandata. Queris cuius. Deum inqt
time. & mandata eius obserua. Audiat
inqm eande ipam matrem affectu
inclamantem. da m cor tuu. Quantum
uellem & ego cor meu meus uerbum
suspendere. de cui ore murmico tam
dulcia uitae consilia audio psonare.
O utinam & lingue mee calamum. in
eius fonte possem intinguere. quo
ydoneus essem. ea que restant de duo
bus fontib; i. ututis & caritatis uti
lites erarare. Et quo qtuor isti fon
tes ita sibi inuicem saporem trans
fundunt. ut qui de uno biberint
quadam dilectionis dulcedine mesta
bili. inuitet ad alium uiber etiam de
sapientia adututem tinsire. & qualit
illic hauriant aque pfidiq. quantu
a ipsa ututis aduuior ostendere.
Sic aut supius dixi. gemina esse ueri
tatis iudicia. qua scilicet determi
nant quid liceat uel non liceat ut
demq; sapientie consilia duo docere.
hoc e quid expediat uel non expediat
ita ut hic agnoscam de fonte ututis
hauriendas duplices pfidiq aquas.
que uel abluant electos a culpis uel
refrigerent intermentis. De ut sq;
sumam exemplu. Refert lucas ewan
gelista quod quedam mulier. que
fluxum sangnis patiebat. erogata
in medici tota substantia. cu minime
curari potuisset. accessit retro & te
tigerit fimbriam uestimenti dni et